

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 507.
Ročník 51.
Únor 2022

Sclerocactus wrightiae L. Benson, SB 516, (foto KL)

Z naší činnosti

Možná tomu nebudete ani věřit, ale v lednu na první schůzce v novém roce, dne 3. 1. 2022 jsme se opět sešli. Stále platí různá omezení, ale za jistých podmínek se můžeme sejít. Navíc se nás neschází zase nějak moc, spoustu přátel má strach z nové mutace kovidu Omikron. Tentokrát se sešlo 17 členů a hostů. Jelikož je všechno stále nejisté, zda schůzka bude nebo nebude, tak na přednášce promítáme vlastní obrázky. Bude tomu tak i následující měsíc 7. 3. 2022. V lednu ukázali obrázky přátelé Bedřich Lichý a Lumír Král. Bedřich představil asi 50 nádherných obrázků kvetoucích kaktusů ze své sbírky. Lumír se zaměřil na zimovzdorné kaktusy, také ze své sbírky. Zpočátku prezentace jela bez problému, ale v druhé části se začala sekát a obrázky se nechtěly zobrazit, asi měly moc MB. Příště musím prezentaci zmenšit, aby nebyl problém. Další obrázky si promítneme na výroční schůzi v únoru.

Obrázky našich členů

Na titulní straně je kaktus ze severní Ameriky, na zadní straně vzpomínka na Argentinu. Obrázky pořídil Lumír Král.

***Sclerocactus wrightiae* L. Benson**

Sclerocactus wrightiae je vzácný druh kaktusu, který Dr. Lyman Benson pojmenoval tento druh podle severoamerického odborníka na kaktusy Dorde Wrighta Woodruffa. Ten jej původně objevil v roce 1961 a upozornil na něj Dr. Bensona. *Sclerocactus wrightiae* má stonky vysoké 4 - 12 cm, které jsou prohlubně polokulovité až obovovité až krátce válcovité (ale nestávají se vysoko válcovité). Květy jsou 2 až 3,5 cm dlouhé, nažloutlé až bílé nebo růžové. Tyčinky jsou červenofialové. Květní poupata jsou před rozkvetem červenohnědá a zaoblená a těsně před rozkvetem se prodlužují a stávají se špičatými jako u jiných menších druhů *Sclerocactus*. Je endemický v Utahu ve Spojených státech, kde je znám pouze z okresů Emery, Sevier, Wayne a Garfield. Vyskytuje se v národním parku Capitol Reef a San Rafael Swell. SB 516.

***Cleistocactus baumannii* (Lem.) Lem.**

Stonky je zpočátku vzpřímený, později poléhavý, šedozelený či slabě modrozelený asi 30 mm široký a velký 60 - 100 cm. 13 tupých žeber, areoly 6 - 9 mm od sebe vzdáleny, okrajové trny 12 - 18, bílé, horní kratší, středové trny 2 - 4 jehlovité. Květy vyrůstají ze starších areol na boku rostliny, zoomorfní, živě oranžově červené, asi 60 mm dlouhé. Roste v teplých oblastech Argentiny (Catamarca, Chaco, Cordoba, Jujuy, La Rioja, Salta, Tucuman a další); Paraguaye a Bolívie

***Trichocereus terscheckii* (Parm. ex Pfeiff.) Britton & Rose**

Sloupovitý, rozvětvený kaktus, který může dorůst přes 7,6 metrů. Jeho větve mají průměr asi 25 cm s 8 až 14 žeber. Má velké nahnědlé areoly vzdálené asi 2,5 cm od sebe s 8 až 15 nažloutlými trny, 8 - 10 cm dlouhými, centrálními, a 8 - 15 radiální. Noční trychtýřovité bílé květy mohou dorůst až 15 - 20 cm délky a 13 - 15 cm šířky. Kulaté nebo podlouhlé modré plody mají průměr asi 1,3 cm a obsahují černá až hnědá oválná semena dlouhá přibližně 0,76 mm.

***Echinopsis leucantha* (Gillies) Walpers**

Stonky kulovitý, krátce válcovitý 30 - 60 cm vysoký. 15 cm široký, matně zelený až šedozelený. Žeber 14 - 16, přímá. Květy boční, až 17 cm dlouhé. 10 cm široké, bílé. Semena větší než u ostatních druhů rodu. Na jednotlivých lokalitách tvoří odlišné formy vzrůstem, počtem žeber i trnů.

***Parodia stuemeri* (Werd.) Backeberg**

Obvykle roste jednotlivě, někdy tvoří skupiny. Zelené kulovité až krátce válcovité stonky, dosahují výšky postavy až 20 cm a průměru 15 cm. Vrchol je pokryt bělavou nebo nahnědlou plstí. 20 nebo více plochých, svise až mírně spirálovitě uspořádaných žeber je rozděleno do kuželovitých výstupků. Čtyři zkřížené nahnědlé středové trny mají černohnědou špičku. Jsou tuhé, jehlovité. Centrální trny mají délku až 1,5 cm. Přibližně 25 jemných, jehlovitých bělavých radiálních trnů, jsou dlouhé 1 až 1,5 cm. Žlutooranžové až načervenalé květy dosahují délky až 4 cm. Zelenožluté podlouhlé plody jsou až 1,5 cm dlouhé. Plody obsahují černá, asi 0,7 mm dlouhá semena, která jsou jemně hrbolatá.

Maihuenia Phil. - in Gartenfl. 260, 1883. - 3. část

Po oddechové odmlce v minulém čísle, pokračujeme v další části o historii rodu *Maihuenia*. V roce 1862 a 1863 podnikl průzkum Chile a okolní krajiny Guillermo E. Cox, následně zpracoval zprávu Jeografica de Chile, Anales de la Universidad de Chile, 1863. První popis v tomto díle na straně 464, napsal Rudolph Philippi jako *Opuntia patagonica*. Herbární materiál byl uložen v Museo Nacional de Historia Natural, Chile.

Opuntia patagonica Ph.—A. articulis subclavatis, laete viridibus, areolistomato brevi, albo tectis, trispinosis; aculeis albidis, uno compressiusculo 13 líneas longo, duobus minimis $\frac{1}{3}$ lín. longis.

Pampa de Patagonia.

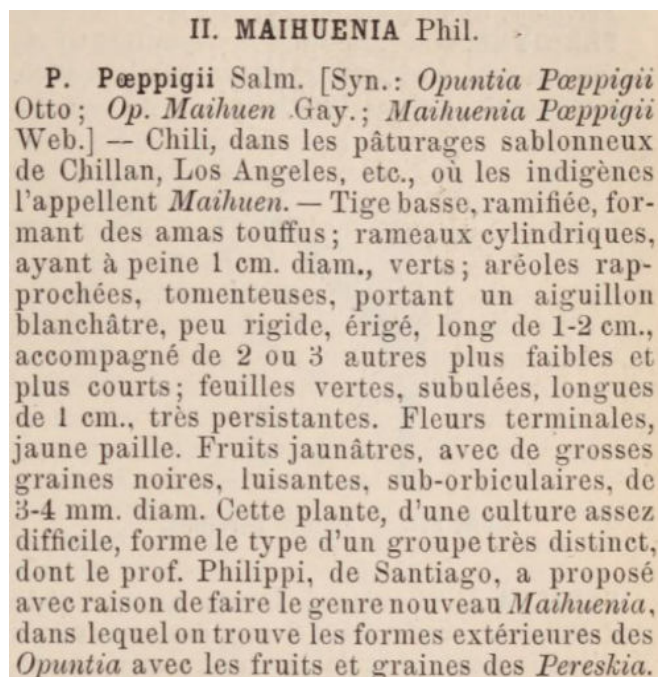
La articulacion que pude examinar tiene 11 líneas de largo, i casi 5 líneas de grueso en su medio; el diámetro de las areolas es de 1 $\frac{1}{3}$ líneas; las hojas miden 2 líneas. La *O. longispina* Haw. se diferencia por un número mayor de espinas, cuya mayor tiene 3 pulgadas de largo; la *O. glomerata* Haw. por espinas centrales mui largas (de que tamaño?) planas en ambos costados; la *O. Poeppigii* por tener espinas menores de 2 a 4 líneas de largo, i una mayor de 8 a 10 líneas, la *O. maihuen* Gay tiene igualmente tres espinas, i la del medio mas larga, i es talvez idéntica, lo que no se puede averiguar siendo la descripcion del señor Gay insuficiente para eso. No habia ni flores, ni frutos.

Guillermo E. Cox - Jeografica de Chile, Anales de la Universidad de Chile, str. 464 a 465, 1863
a herbární materiál uložený v Národním museu Chile, 1863

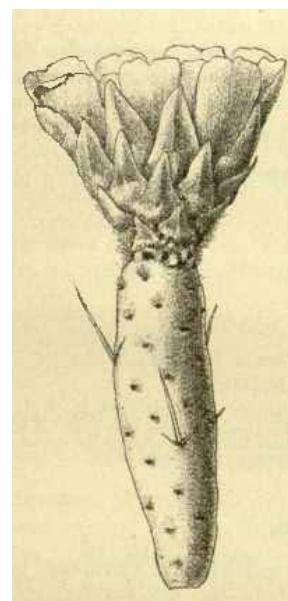
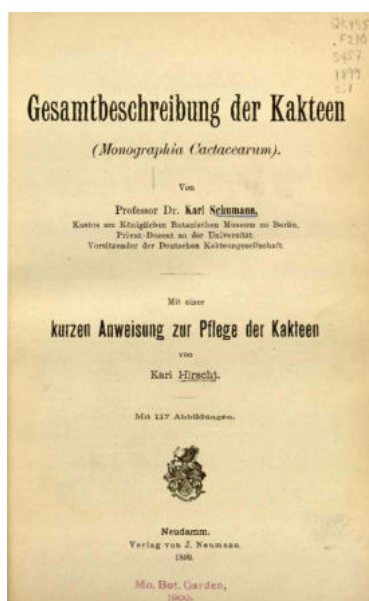

Typová lokalita popisu *Maihuenia patagonica* je uvedena Pampa de Patagonia, Neuquén, Argentina. Další lokality uvedeny např.: Collon Cura, Zaina Yegua, Paso Limay ap. Rostliny sbíralo několik cestovatelů, nejlepší studie provedli Castellanos a Lelong. Čím více lokalit *Maihuenia patagonica* bylo objeveno, tím více se objevovali nové popisy. Roku 1883 zavedl Philippi pro popsané rody *Opuntia*, *Pereskia* nový rod *Maihuenia*. Název rodu už zůstal, ale začínaly se objevovat nové popisy druhů. Většina z nich jsou dnes jen jako synonyma, dvou uznávaných druhů *Maihuenia poeppigii* a *patagonica*. Weber in Bois - Dictionnaire D'Horticulture 2: 939, 1898. uvádí pod rodem *Pereskia* podrod *Maihuenia*.

Frédéric Albert Constantin Weber (17.5.1830 – 27.7.1903), voják, botanik amarér

Ještě ve stejném roce 1898 uvádí K. Schumann v díle Gesamtbeschr. Kakt. 756, 1898 nové druhy *Maihuenia brachydelphys* a *philippii*.

Karl Moritz Schumann (17.6.1851 - 22.3.1904) a článek *Maihuenia brachydelphys*

anlagen zahlreich. Blütenhülle radförmig. Röhre fehlend. Staubgefäße kürzer als die Blütenhülle. Griffel wenig länger als jene. Beere weich. Same fast linsenförmig, glänzend, mit dünner Schale, schwarz. Keimling hufeisenförmig gekrümmt.

Niedrige Zwergsträucher von der Tracht der Gattung *Opuntia*, verzweigt, dichte Massen bildend. Blätter pirriemlich, abfällig oder länger bleibend. Areolen mit Wollfilz bekleidet, ohne Glochiden. Stacheln pirriemlich, rund. Blüten einzeln, kurz, aber deutlich gestielt, aus einer fast endständigen Areole.

3 Arten, ausschließlich im chilenischen und argentinischen Andengebiet.

Anmerkung: Ich halte es, wie auch WEBER meint, für durchaus gerechtfertigt, die Gattung *Maihuenia* von *Peireskia* zu trennen, und schalte sie hier unter der Nummer XIXa ein. Die genaue Zwischenstellung derselben, die Verbindung zwischen *Opuntia* und *Peireskia*, kommt durch diese Vorname zu einem besseren Ausdruck. Sie hat mit *Opuntia* die Tracht, mit *Peireskia* die Natur der Samen und das Fehlen der Glochiden gemein. Man muß also die niedrigen *Opuntien* mit runden Stacheln sorgfältig auf diese Organe prüfen, um zu entscheiden, welche Gattung vorliegt.

Schlüssel zur Bestimmung der Arten.

A. Glieder cylindrisch.

a) Blüte gelb, Glieder bis unten bestachelt

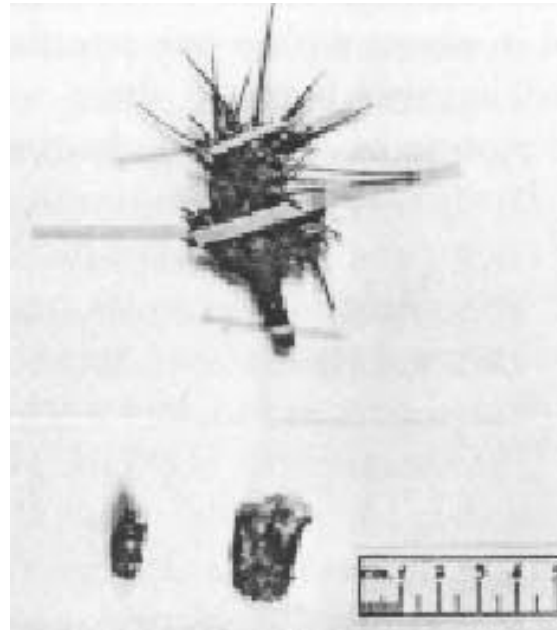
1. *Maihuenia Poeppigii* Web.

b) Blüte rot, Glieder nur oben hier und da bestachelt

2. *Maihuenia brachydelyphs* K. Sch.

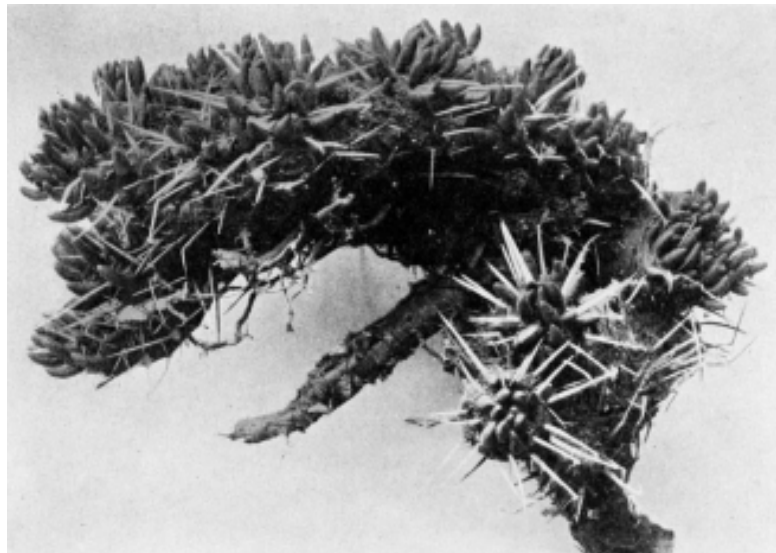
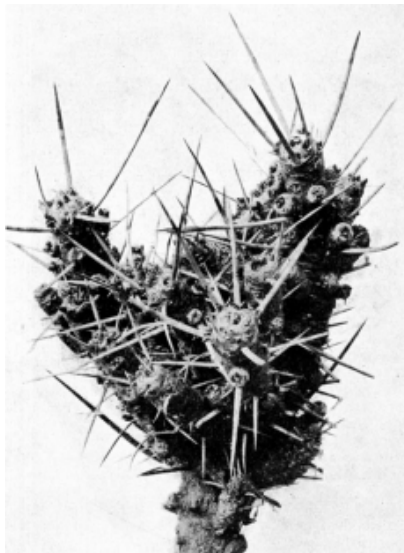
B. Glieder kugelförmig

3. *Maihuenia Philippii* Web.

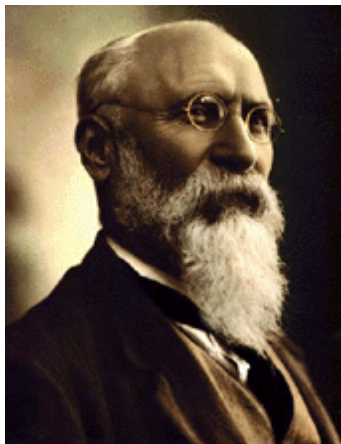

rod *Maihuenia* uvedl K. Schumann v Gesamtbeschreibung der Kakteen, 754, 1899.

Maihuenia brachydelyphs, položka z herbáře Kuntze 190, uloženo v Museo Botánico, Córdoba.

Maihuenia tehuelches, San Julian, (obr. Br. a R.)

Carlos Luis Spegazzini (20.4.1858 - 1.7.1926),

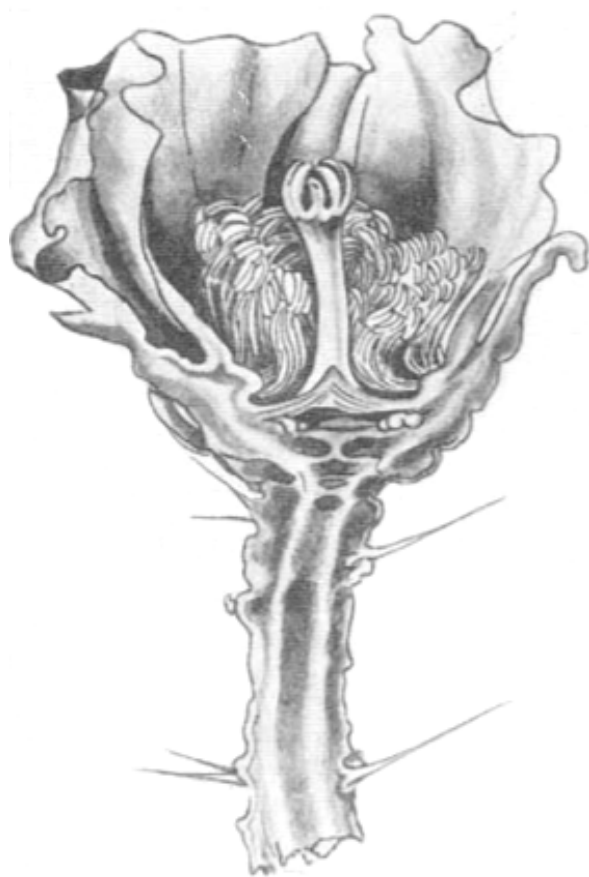
Nathaniel Lord Britton (15.1.1859 - 25.6.1934), Joseph Nelson Rose (11.1.1862 - 4.5.1928)

K. Schumann v Gesamtbeschreibung der Kakteen, 754, 1899 uvádí tři druhy: *Maihuenia poeppigii*, *brachydelphys*, *philippii*. C. Spegazzini uvádí čtyři druhy: *Maihuenia poeppigii*, *tehuelches*, *valentinii*, *patagonica*. Britton & Rose v The Cactaceae 1: 40, 1919 uvádějí už pět druhů: *Maihuenia poeppigii*, *tehuelches*, *valentinii*, *patagonica*, *brachydelphys*.

KEY TO SPECIES.	
Joints subglobose.....	1. <i>M. patagonica</i>
Joints oblong to cylindric.	
Leaves linear, 4 to 6 mm. long.....	2. <i>M. poeppigii</i>
Leaves ovate to subulate, 2 to 4 mm. long.	
Joints spineless below.....	3. <i>M. brachydelphys</i>
Joints spiny all over.	
Leaves on the ovary with white hairs in their axils.....	4. <i>M. valentinii</i>
Leaves on the ovary without hairs in their axils.....	5. <i>M. tehuelches</i>

klíč k určení rodu *Maihuenia* dle: Britton & Rose v The Cactaceae 1: 40, 1919.

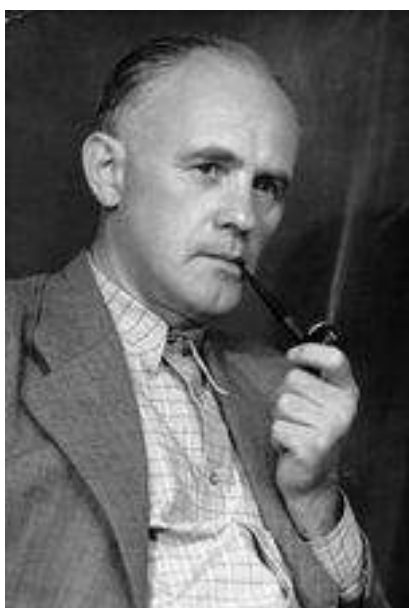

Maihuenia valentinii, Trelew (Castellanos a Lelong: Opuntiales vel Cactales, Tafel XLVII. 122, 1943.)
Harold Frederick Comber, (31.12.1897 - 23.4.1969), anglický botanik

Harold Frederick Comber, (31.12.1897 - 23.4.1969), anglický botanik, zahradník a sběratel rostlin, který se specializoval na studium lilií *Lilium* sp. Byl považován za nejlepšího odborníka na Andské rostliny, které se snažil pěstovat volně na zahradě v Anglii. Podnikl dvě cesty do And, roku 1928 vydal: Field Notes Andes Exped. 1925-6 & 1926-7, kde je uvedena rovněž *Maihuenia andicola*. Dnes je rostlina řazena jako *Maihuenia poeppigii*.

lokality *Maihuenia poeppigii*, s květy i plody, u Alumine, La Gruta, KL13-082

Curt Backeberg (2.8.1894 - 14.1.1966) rozdělení rodu *Maihuenia* v Die Cactaceae I. str. 119, 1958.

Schlüssel der Arten:

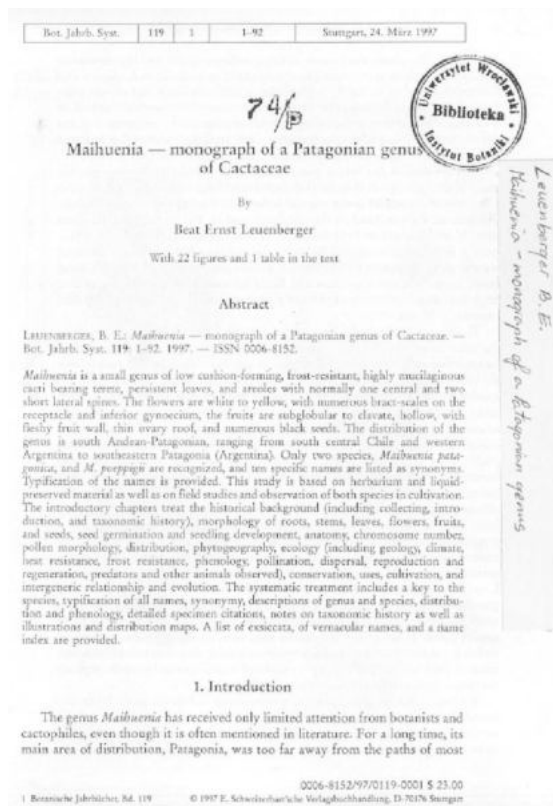
- Sehr flache Gruppen
 Glieder ± kugelig
 Blätter pfriemlich
 Triebe ganz bestachelt
 Blüten weiß
 Stacheln weiß . . . . . 1: *M. philippii* (WEB.) WEB.
- Nicht sehr flache Gruppen
 Glieder länglich bis zylindrisch
 Blätter zylindrisch bzw. stielrund
 Triebe ganz bestachelt
 Blüten gelb
 Stacheln gelblich . . . . . 2: *M. poeppigii* (OTTO) WEB.
- Triebe unten stachellos
 Blüten rot
 Stacheln oben gelb, unten bräunlich . . . . . 3: *M. brachydelphys* (K. SCH.) K. SCH.
- Blätter ± eiförmig
 Triebe ganz bestachelt
 Blüten weiß bis hellgelb bzw. gelblich-weiß
 Ovariumachseln mit Haaren
 Stacheln erst krem, dann rötlich-grau 4: *M. valentinii* SPEG.
- Ovariumachseln unbehaart
 Stacheln erst hell-fleischfarbig, dann
 grau . . . . . 5: *M. patagonica* (PHIL.) SPEG.
- Gewöhnlich haben die *Maihuenia*-Arten drei Stacheln in den Areolen.

Friedrich Ritter (9.5.1898 - 9.4.1989) studoval biologii, geologii a paleontologii na universitě v Marburgu. V roce 1920 emigroval se svými rodiči do Mexika. Tam pracoval pro různé těžařské společnosti. V této době začal s kaktusy. Od roku 1930 podnikal výzkumné cesty do Peru, Bolívie, Argentiny, Chile a Brazílie. V roce 1979 se odstěhoval zpět do Německa. Z cest posílal kaktusy své sestře Hildě Winterové, která vydala několik katalogů. V letech 1979 - 1981 vydal vlastním nákladem 4. díly „Kakteen Südamerika“. Zde uvádí, v druhém díle v roce 1980 několik nových popisů: *Maihuenia cumulata*, *albolanata*, *albolanata* f. *viridulispina*, *latispina*. Všechny jeho novinky se neujaly a jsou vedeny jako synonyma. Na jeho počest bylo pojmenováno hned několik druhů kaktusů.

Friedrich Ritter (9.5.1898 - 9.4.1989)

Beat Ernst Leuenberger (27.8.1946 - 20.5.2010) sepsal studii *Maihuenia* – monograph of a Patagonian genus of Cactaceae 1997. Je to nejucelenější dílo o rodu *Maihuenia* a neměla by chybět u žádného pěstitel maihuenií.

Abychom si udělali lepší pohled na variabilitu druhů, podíváme se na první popisy a jaká lokalita byla k jednotlivým druhům uvedena. Když pak porovnáme své obrázky z míst, která jsme navštívili, souhlasím s názorem existence dvou druhů. Jak už jsem dříve uvedl, jsou rostliny velmi variabilní. Záleží na klimatických podmínkách, v čem rostou a jaké mají pěstitelské podmínky.

Ukázka starých popisů a jejich lokalit:

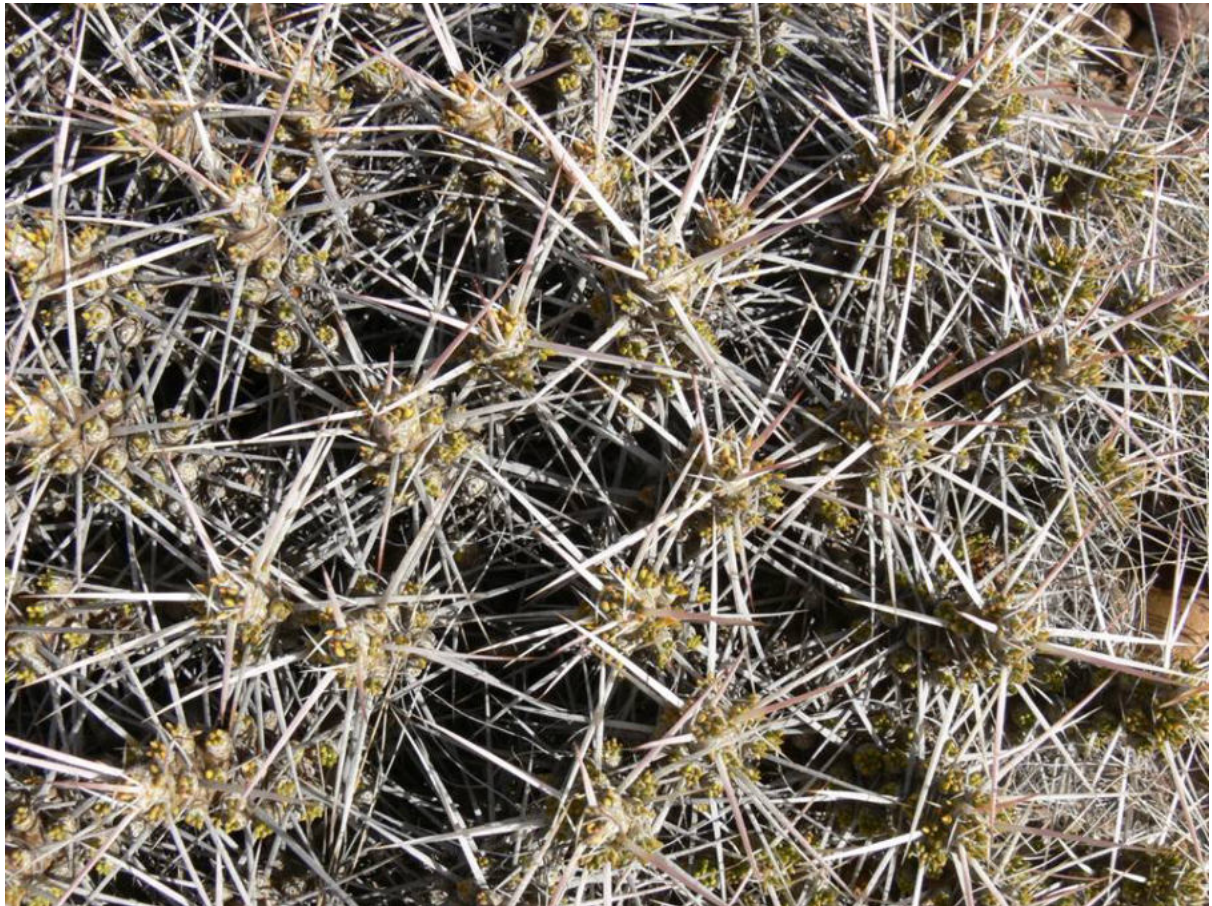
Maihuenia patagonica

<i>Opuntia patagonica</i>	Pampa de Patagonia
<i>Maihuenia brachydelphys</i>	Paso Cruz, 2600 m, Argentina, přechod do Chile
<i>Maihuenia tehuelches</i>	S. Julian, Rio Deseado, Rio Chubut,
<i>Maihuenia albolanata</i>	Zapala, Neuquén
<i>Maihuenia andicola</i>	Andy
<i>Maihuenia cumulata</i>	Las Lajas, Neuquén
<i>Maihuenia latispina</i>	Malargüe, Mendoza, Catan Lil, Neuquén
<i>Maihuenia valentini</i>	Trelew, Rio Chubut

Maihuenia poeppigii

<i>Opuntia poeppigii</i>	Chile, Descabezado del Maule, Cordillera de Talca
<i>Opuntia caespitosa</i>	Chile, Sierras de Sanquil a Haichol, Neuquén, Arg.
<i>Opuntia maihuen</i>	Chile, Neuquén Argentina
<i>Maihuenia philippii</i>	Chile, Los Angeles
<i>Pereskia philippii</i>	jižně od Santiago, Chile

Maihuenia patagonica, Caleta Olivia

Maihuenia patagonica, Bosque Petrificado Sarmiento (foto Lumír Král)

Maihuenia patagonica, Sierra Chata

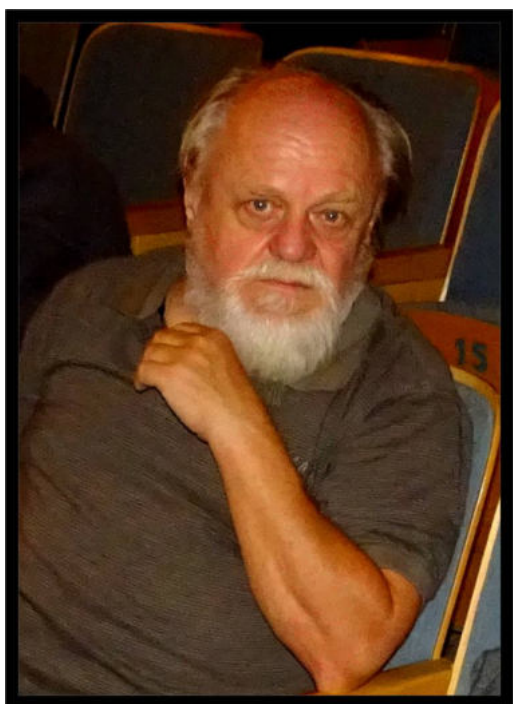

Maihuenia patagonica, R13, 31 km před Zapala (foto Lumír Král)

Odešel Ing. Jiří Kolařík

(20. 2. 1957 - 6. 1. 2021)

Ing. Jiří Kolařík
25. 9. 2021 Zamykání sezóny Chrudim

Přišla další smutná zpráva, která mě velmi ranila. Ve věku 64 let odešel do kaktusového nebe, předseda brněnského Klubu Astrophytum, Ing. Jiří Kolařík, s kterým jsem se znal dlouhá léta. Vzpomínám na doby, kdy ještě studoval na Vysoké škole báňské v Ostravě (1976 - 1981) a chodíval k nám na kaktusářské schůzky. Občas jsme se potkali i ve skleníku Ing. Kamila Lisala v Opavě, který bydlel nedaleko nádraží. Po škole, v roce 1981 nastoupil na šachtu v Ostravě, kde jsem také pracoval. V roce 1983 emigroval do Německa, i tam se hned začal zajímat o kaktusy. Jelikož nás spojoval společný koníček - pěstování kaktusů, tak jsme si mezi sebou vyměnili několik dopisů. Po roce 1989 se vrací zpět do republiky, kde rozjel v Brně podnikání v povrchovém tvrzení kovů. To už jsme se znovu začínali potkávat, např. na schůzích v Kroměříži, Brně, Ostravě nebo Pobeskydích. Publikoval několik článků o kaktusech v našich i zahraničních časopisech nebo diskusních fórech na internetu.

V roce 2005 vyrazil s kamarády na první cestu po lokalitách kaktusů. V následujících letech proběhlo několik jeho cest po Argentině, Chile, Peru či Bolívii, občas i se svou přítelkyní Olinkou. Zvláště mu učarovala Patagonie, kde jsme spolu byli dvakrát. Krásná byla i společná cesta do Peru, kde jsme kromě kaktusů navštívili i některá zajímavá místa. Zažili jsme spoustu nádherných zážitků, našli hodně zajímavých rostlin, viděli krásná přírodní nepoznaná místa apod. Jako geolog nám poskytl zajímavé informace o místních geologických útvarech či zemině v jaké rostliny rostly. Měl bohaté znalosti, o které se rád s kamarády podělil.

Současná doba pravidelným schůzkám nepřeje, přesto jsme se několikrát loni setkali. Dvakrát se v létě stavil na naší zahradě v Ostravě, potkali jsme se v září na Zavírání sezóny v Chrudimi, Koncem října jsme spolu seděli vedle sebe na Valné hromadě v Děčíně, to jsme se viděli naposled.

V posledních letech nakoupil sady a vinice, kterým se dost věnoval, a kde si chtěl na Pálavských vrších postavit dům a skleník. Tento, ještě nedokončený ukázal v listopadu na internetu. Bohužel zrádná nemoc velkolepé plány ukončila.

Jirka byl o pár let mladší, plný elánu a plánů. Během loňského roku byl v Brně zvolen předsedou Klubu, avšak této funkce si moc neužil. Velmi mě mrzí, že odešel dlouholetý kamarád, spolupracovník a spolucestovatel. Kaktusáři z Brna (ale i v celé republice) ztrácí dobrého kamaráda, pěstitele a znalce sukulentních rostlin.

Za Klub kaktusářů v Ostravě bych chtěl vyjádřit upřímnou soustrast celé rodině. Jirko, ať Ti kaktusy pěkně kvetou i v nebičku. Budeš všem chybět. Nikdy nezapomeneme.

Lumír Král

Čest jeho památce!

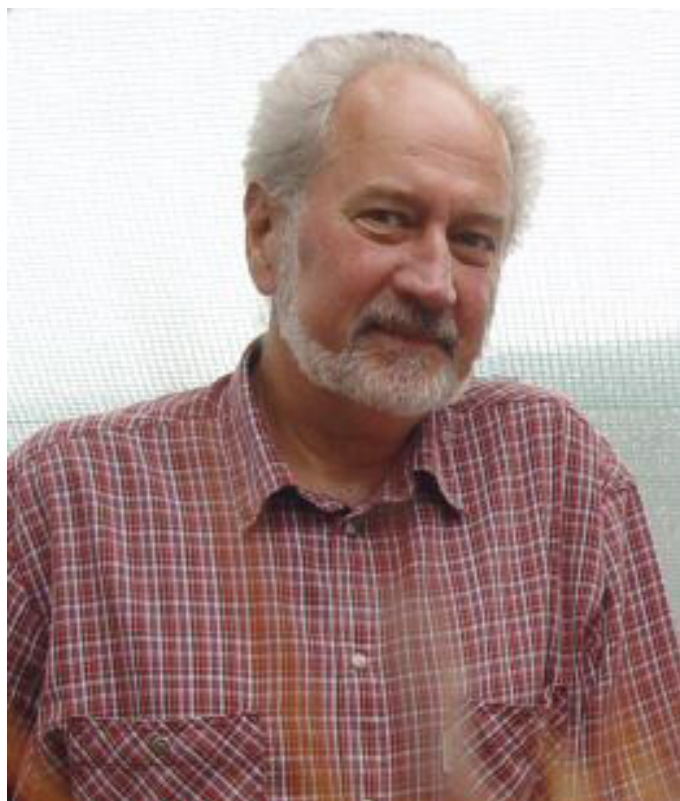
Ing. Jiří Kolařík - Cueva de Las Manos, Patagonie.2015

Ing. Jiří Kolařík, 16. 10. 2021 sympozium Brno s přednáškou: kvetoucí Patagonie

Odešel Ing. Jiří Pešat

(6.7.1939 - 16.1.2022)

Uplynulo pouhých 10 dnů od úmrtí Jiřího Kolaříka a přišla další smutná zpráva, Do kaktusářského nebička odešel dlouholetý člen KK Zlín - Ing. Jiří Pešat ve věku 82 let. Dlouholetý předseda Klubu kaktusářů Zlín zemřel po krátké a těžké nemoci. Jeho kaktusářské začátky spadají do roku 1967, kdy se během povinné vojenské služby seznámil v Brně s trnavským kaktusářem Imrichem Gažovičem. Ten ho ovlivnil natolik, že Jirka, po návratu z vojenské služby v roce 1967, vstoupil do kaktusářského spolku v tehdejší Gottwaldově a začal vysévat semena kaktusů. Pěstoval především mexické miniatury. Odchodem do důchodu v roce 2000 si začal plnit svá celoživotní kaktusářská přání, k čemu dosud bytové podmínky nepřály. Odstěhoval se na venkov do Lipové u Slavičína. V roce 2008 se ve Zlíně konala Valná hromada SČSPKS a Jiří Pešat, jako předseda Klubu kaktusářů ve Zlíně, spolu s organizačním týmem věnovali přípravě mnoho času a energie. Do sbírky postupně přibýlo mnoho rostlin, které si do té doby nemohl z prostorových důvodů dovolit. Jiří Pešat byl nejen výborný pěstitel a organizátor spolkové činnosti, ale také uznávaná osobnost kaktusářského života. Dvaadvacet let jeho předsednictví ve zlínském Klubu kaktusářů zanechalo nesmazatelnou stopu v historii českého a slovenského kaktusářství. Když jsme před dvěma léty podnikli zájezd na jižní Moravu, měli jsme v plánu navštívit i Jirku Pešata. Bohužel z časových důvodů se návštěva zrušila, což mě bude dlouho mrzet. Návštěva se už bohužel neuskuteční. Osud si s Jirkou pěkně pohrál, když na konci roku přišel o manželku Jindřišku (+29. 12. 2021) a po pár dnech šel za ní i Jirka Pešat (+16. 1. 2022). Kaktusáři ze Zlína ztrácí vynikajícího pěstitele. Opět se loučíme s dobrým kamarádem a přítelem. Znal jsem ho dlouhé roky, bude nám chybět, nikdy nezapomeneme.

Čest jeho památce!

Ztráta českých kaktusářů

Jiří Lipš z Dobkovic (30. 3. 1951 - 20. 1. 2022) – 70 let

Ing. Jiří Spurný z Prahy +23.1.2022 – 72 let

zleva - ing. Ladislav Červinka, ing. Petr Trafina, ing. Zdeněk Červinka, Jiří Lipš a Jan Ježek

zleva: Ing. Václav Jiránek, Ing. Jiří Spurný, Břetislav Studenovský, Jaroslav Procházka

Kaktusáři neumírají jen na Moravě, ale i v Čechách. Naši členové je budou znát spíše podle jmen, přesto byli známými pěstiteli. **Jiří Lipš** z Dobkovic odešel v 70 letech. Byl dlouholetým členem Klubu kaktusářů v Ústí nad Labem. Spolupracoval aktivně i s Klubem kaktusářů v Děčíně a v Roudnici nad Labem. Podnikl několik cest za kaktusy do Mexika nebo Jižní Ameriky.

Další známá osoba byl pražský kaktusář **Ing. Jiří Spurný** z Prahy, odešel ve věku 72 let. Věnoval se především pěstováním gymen, kde byl uznávaný specialista, byl odborník na chemii. V důchodu se přestěhoval na vesnici do jižních Čech. Pravidelně jsme se viděli na sympoziu v Praze.

Kluci budete nám moc chybět, nikdy nezapomeneme.

Čest Vaší památce!

Informace

- schůzka 7. 3. 2022 – vlastní obrázky
- schůzka 4. 4. 2022 – MUDr. Roman Staník – Brazílie
- schůzka 2. 5. 2022 – Jiří Číp - novinky gymen, Argentina 2018

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz

- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

- **kaktusářská literatura na internetu:**
www.cactuspro.com/biblio/:en:accueil

Změny v taxonomii

Během let jsem zažil hned několik způsobů, jak uspořádat systém kaktusů. Každý botanik se chtěl ukázat, že pracuje na svém rozdělení a zanechat tam svoji stopu. Zpočátku se vše hodnotilo podle vzhledu rostliny a podle geografického zařazení. Přišla doba, kdy se třídily kaktusy podle vzhledu semen, podle řezů květů, podle pylových zrn nebo v poslední době dle DNA. Všechny způsoby byly k něčemu dobré, je třeba vzít v úvahu, že i dnes by se měly tyto studie vzít v úvahu. Při testech DNA se k sobě řadí často rostliny, které si nejsou vůbec podobné, jak jsme byli zvyklí u Schumanna, Buxbauma, Backeberga a dalších.

Musíme si zvyknout na nové změny v taxonomii. Nyní vyšlo nové rozdělení od autorů: Daniel Sánchez, Balbina Vázquez-Benítez, Monserrat Vázquez-Sánchez, Dawid Aquino, Salvador Arias (2022), ze kterého vyplývá, že všechny rostliny předchozího typu *Escobaria* a *Lepidocoryphantha macromeris* jsou převedeny na typ *Pelecyphora* (priorita jména). Z vědeckého hlediska to může být správné, ale jmenovky u rostlin si můžeme nechat beze změn, než přijdou další vědci a vše změní.

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

OBSAH – ÚNOR 2022

Z naší činnosti	18	Odešel Ing. Jiří Pešat ze Zlína	29
Obrázky našich členů	18	Ztráta českých kaktusářů (Lipš, Spurný)	29
<i>Maihuenia</i> Phil. - 3.část	19	Změny v taxonomii	31
Odešel Ing. Jiří Kolařík	27	Informace	31

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Tisk: Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o., Ostrava

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, únor 2022

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava – Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Cleistocactus baumannii, Quilino, Argentina

Trichocereus terscheckii

Echinopsis leucantha

Parodia stuemerii s oranžovým nebo žlutým květem